

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

§ 1. 1. Wysokość zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych ustala się na kwotę 36 zł tygodniowo czyli 150 zł miesięcznie.

2. Dla pracowników zatrudnionych w zakładach pracy, będących własnością prywatną lub w prywatnym użytkowaniu, ustala się wysokość zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek

Monitor Polski Nr 3

— 43 —

Poz. 41

ubezpieczeniowych, na kwotę 72 zł tygodniowo czyli 300 zł miesięcznie.

§ 2. Do uczniów rzemieślniczych odbywających naukę rzemiosła w indywidualnych zakładach rzemieślniczych w zawodach, których wykaz ustala Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, stosuje się najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych, określoną w § 1 ust. 1.

§ 3. Jeżeli szczegółowe przepisy prawne o ubezpieczeniu społecznym nie zawierają odmiennych postanowień, zarobek ustalony w § 1 stanowi podstawę wymiaru świadczeń i składek przy ubezpieczeniu osób pobierających wynagrodzenie niższe lub nie pobierających żadnego wynagrodzenia.

§ 4. Zarządzenie niniejsze nie stosuje się do świadczeń uregulowanych w dekreście z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116).

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1949 r. (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-14, poz. 194, z 1950 r. Nr A-128, poz. 1586 i z 1953 r. Nr A-74, poz. 887).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki